

*О Мајко, ради побожности, Божији Војниче, Старице и Жено! Због издржљивости, и
тиранина си победила. И нашла си се дјелима и ријечима јача од мушкараца!*

Четврта књига Макавејска

РОЂЕЊЕ

Праска зора са прозора, рађаш у тишини.
Иконе се изнад тебе покајнички тресу,
Јер се твоја дроб у болу растапа у тмини,
Евине се муке, мајко, у твојој боре месу.
Траг на небу ће се знати оног што се збива,
Лика твог на лицу моме јавиће се знаци,
Оној ч'ји су преци мртви, она док је жива,
Во нутрини замећу се једино јунаци!
И крилом ће птица птиче сакрити од студи,
Мак на конач потјераће и тим концем шити
Ако извор подере се што јој ври са груди,

Крв ће врела и пркосна на уснама врити!
Од твоје се снаге, мајко, уплаше небеса,
Јунак кога рађаш биће српске земље чедо
И у њему наших борби живјеће чудеса.

Иконе ће бити прво што је с тобом гледо...
Са прозора праска зора, нек већ једном сване,
Пијетлови нек гласно јаве да нас има више,
Обданица твоје тијелу да извиди ране,
Душу твоју Бог да тјеши, Дух да сузе брише.

Колијевка је у којој ћеш заљуљати сина
Рода нашег измореног за будућност лађа,
И док твоја рука њега у сан тихо нина,
Лелек снажан земљом грми друге која рађа,
А у сваком чеду куца једно наше сутра.

Није ова земља посна, без порода, пуста,
Орози под бијелим крилом носе нова јутра,
Својом жртвом испред Бога наша храниш уста!
Евине се косе, мајко, с тобом сплео прамен,

Јер, с прозора праска зора, страх у теби јеца,
У темеље једној земљи уграђујеш камен.
ТЕБИ ХВАЛА ШТО НАС ИМА, рађала се дјеца!
Радост нек се Републици низ образе слива,
Оној ч'ји су преци мртви, она док је жива.